

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Š.K.**, bytom Š.369, proti žalovanému **JUDr. J.P.**, Š.4, K., správcovi konkurznej podstaty úpadcu S., a.s., K., o určenie pravosti pohľadávky v sume 210 000,- Sk s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 15. októbra 2007, č.k.: 4 Cbi 126/05-51 a na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 18. decembra 2007, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 15. októbra 2007, č.k.: 4 Cbi 126/05-51 sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 18. decembra 2007, č.k.: 4 Cbi 126/05-55 sa **m e n í** tak, že žalobca **je povinný** zaplatiť na účet súdu 3000,- Sk súdneho poplatku za odvolanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia pravosti pohľadávky, prihlásenej v konkurze vedenom na majetok úpadcu S., a.s., K.. Náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca v konkurznej prihláške uviedol, že úpadca so žalobcom 28. decembra 2001 uzavreli zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca požičal peniaze vo výške 195 000,- Sk. V čl. I ods. 4 zmluvy sa úpadca zaviazal vrátiť túto sumu s dohodnutým úrokom 50%. Úroky boli žalobcovi vyplatené iba za mesiac január a február 2002, preto si žalobca do konkurzu prihlásil pohľadávku predstavujúcu úroky za mesiace

marec 2002 až marec 2004 ako i časť úrokov za mesiac apríl 2004 celkom v sume 210 000,- Sk. Túto pohľadávku prihlásil ako pohľadávku prvej triedy. Z obsahu prihlášky konkurzného veriteľa súd zistil, že v prihláške žalobcu požaduje zaradenie sumy 210 000,- Sk do druhej triedy, pričom v návrhu na začatie konania sa domáha, aby pohľadávka bola zaradená do prvej triedy. Konkurzní veritelia sa incidenčnou žalobou nemôžu domáhať iného poradia, než ktoré uviedli v konkurznej prihláške. Určenie pravosti pohľadávky, bez jej zaradenia do príslušnej triedy, preto nemá z hľadiska uspokojenia význam. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, resp. zmeniť a žalobe vyhovieť. Namietal, že v konaní nebol vypočutý, hoci žiadal, aby bol vo veci vypočutý dožiadaným súdom, ktorý je najbližšie k jeho trvalému bydlisku, lebo nemá dostatok finančných prostriedkov. Súd mu jeho žiadosti nevyhoviel a ani neodpovedal, vec prejednal a rozhodol, čím mu bolo znemožnené domáhať sa svojich práv súdnou cestou. Poukázal na ust. § 23 zákona o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého postupoval pri uplatnení svojho nároku a súd prvého stupňa podľa jeho názoru dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, lebo žalovaný vo vyjadrení k žalobe z 15. novembra 2006 uznal nárok žalobcu vo výške 17,6% úroku do 30. apríla 2004, čo predstavuje sumu 63 520,- Sk. Preto súd mal v zmysle uznania pohľadávku v sume 63 520,- Sk určiť ako pohľadávku prvej triedy.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zdôraznil, že žalobca v prihláške v časti uplatneného nároku – príslušenstva, uviedol neexistujúcu triedu, preto mu nemožno priznať nárok tak, ako si ho uplatnil.

Súd prvého stupňa po podaní odvolania vydal uznesenie 18. decembra 2007, č.k.: 4 Cbi 126/05-55, ktorým žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 10 000,- Sk.

Proti rozhodnutiu, ktorým bol vyrúbený súdny poplatok za podané odvolanie sa odvolal žalobca.

V odvolaní poukázal na uznesenie odvolacieho súdu sp. zn. 6 Obo 136/06, podľa ktorého je súdny poplatok v prejednávanej veci 1000,- Sk. Znovu uviedol, že nemá dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie súdneho poplatku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolania žalobcu podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania v zmysle

ustanovenia § 214 ods. 2 písm. c/ OSP a po preskúmaní napadnutých rozhodnutí ako aj konania, ktoré im predchádzalo, dospel k záveru, že odvolania sú dôvodné.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v aktuálnom znení (ďalej len ZKV), konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli; smú sa v nej domáhať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní. Ak nejde o vec patriacu do právomoci súdov, rozhodne o pravosti pohľadávky príslušný správny orgán. O poradí popretej pohľadávky rozhodne vždy súd.

V zmysle citovaného ustanovenia sa žalobca – konkurzný veriteľ domáha preskúmania pohľadávky súdom, potom ako správca konkurznej podstaty pohľadávku v sume 210 000,- Sk poprel.

Súd prvého stupňa vo veci nariadil pojednávanie. Svoju neúčast' ne pojednávaní ospravedlnil žalobca s tým, že pre zlú ekonomickú situáciu sa prejednaná veci nemôže zúčastniť na Krajskom súde v Košiciach, žiada preto, aby bol vypočutý pred dožiadaným súdom. Súd prvého stupňa zrejme žiadosti žalobcu nevyhovet, lebo vec prejednal a rozhodol bez jeho účasti a vypočutia. Pri rozhodovaní vo veci vychádzal len z tvrdenia žalovaného, že žalobca si predmetnú pohľadávku prihlásil ako neexistujúcu pohľadávku (druhej triedy), pretože prihláška žalobcu sa v spise nenachádza, preto ide o predčasný záver.

Je potrebné prisvedčiť odvolateľovi, že žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uznal uplatnenú pohľadávku v časti o úrok v sadzbe 17,6% od 30. apríla 2004, čo predstavuje sumu 63 520,- Sk. Napriek uznávaciemu prejavu žalovaného, súd prvého stupňa aj v tejto časti žalobu zamietol.

Uvedené pochybenie robia rozhodnutie súdu prvého stupňa zjavne nepreskúmateľným. Toto pochybenie môže odvolací súd odstrániť iba postupom podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Pokiaľ ide o uznesenie, ktorým súd prvého stupňa vyrubil žalobcovi súdny poplatok za odvolanie v sume 10 000,- Sk, je potrebné prisvedčiť odvolateľovi, že súdny poplatok za odvolanie bol vyrubený v nesprávnej výške. V prejednávaní ide o určovací spor, kedy predmet konania nemožno oceniť peniazmi. Pohľadávka, ktorej určenie pravosti sa dožaduje žalobca vznikla zo zmluvy o pôžičke, nejde preto o obchodnú vec. Poplatok

za odvolanie sa vyberá podľa časti I. položky 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zákonu o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb. Správne mal byť vyrubený súdny poplatok v sume 3000,- Sk. Odvolací súd preto podľa ustanovenia § 220 OSP napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 31. marca 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: